

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ (1)

Είναι σοβαρό αμάρτημά μας, ή άγνοιά μας στις Άγιες Γραφές. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει κάπου: «*Μέγας κρημνός και βάραθρον τῶν Γραφῶν ἡ ἄγνοια. Τοῦτο – ἡ ἄγνοια δηλαδή τῆς Ἀγίας Γραφῆς – καί αἰρέσεις ἔτεκεν. Τοῦτο καί βίον διεφθαρμένον εἰσήγαγεν, τοῦτο τὰ ἄνω κάτω πεποίηκεν!*» Ἐπειδή λοιπόν είναι σοβαρό πράγμα για τήν σωτηρία μας και τήν πνευματική μας πρόοδο ή γνώση τῆς Ἀγίας Γραφῆς, γι' αυτό με τὸ παρὸν ἀλλὰ καί τὰ ἐπόμενα τεύχη θὰ μελετήσουμε τὸ βιβλίο τῆς Ἀποκάλυψης τοῦ Ἰωάννου.

Δύσκολο βιβλίο. Τὸ κάνουμε ὅμως αὐτό, γιατί πολυσυζητεῖται στοὺς καιροὺς μας ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου καί δίνει δυνατὰ μηνύματα γιὰ τὰ συμβαίνοντα στὴν ἐποχή μας. Πραγματικά, τὰ χρόνια μας εἶναι ἀποκαλυπτικά.

Ἡ Ἀποκάλυψη εἶναι δύσκολο βιβλίο. Εἶναι φοβερὰ δύσκολο βιβλίο. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας τὸ ἔβαλε τελευταῖο ἀπὸ ὅλα τὰ βιβλία τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Τὸ ἔβαλε τελευταῖο ὄχι γιατί γράφτηκε τελευταῖο, ἀλλὰ γιατί θὰ πρέπει νὰ διαβάσουμε ὅλα τὰ προηγούμενα βιβλία τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί μετὰ νὰ ἀγγίξουμε τὴν Ἀποκάλυψη. Ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου εἶναι ὄχι ἀπλᾶ δυσερμηνευτο βιβλίο, ἀλλὰ καί ἀκατανόητο. Εἶναι βιβλίο «κατεσφραγισμένον» (5,1)! Ὅταν ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἔγραφε τὴν Ἀποκάλυψη γράφει σ' αὐτὴν ὅτι «ἐκλαιε πολὺ» (5,4). Καί ὡραῖα τὸ εἶπε κάποιος, ὅτι ἡ Ἀποκάλυψη, ὅπως γράφηκε με δάκρυα, ἔτσι με δάκρυα πάλι θὰ ἐρμηνευθεῖ!...

Ἡ Ἀποκάλυψη χαρακτηρίζεται ὡς «βιβλίον» (5,1). «Βιβλίο» στὴν ἀρχαιότητα ὀνομαζόταν ἡ ἐπιστολή. Αὐτό πού ἐμεῖς σήμερα λέμε βιβλίο στὴν ἀρχαιότητα ὀνομαζόταν «βίβλος». Ἀφοῦ λοιπόν ἡ Ἀποκάλυψη λέγεται «βιβλίον», ἄρα εἶναι ἐπιστολή, γι' αὐτό καί λέγεται «βιβλίον κατεσφραγισμένον». Ἡ ἐπιστολή σφραγίζεται.

Ἡ Ἀποκάλυψη πραγματικά εἶναι μία ἐπιστολή, εἶ

ναι ἓνα ἐγκύκλιο γράμμα τοῦ ἱεροῦ συγγραφέα τῆς, τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στόν Εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη ἀνατέθηκε ἡ Ἐκκλησία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πού βρισκόταν σέ μεγάλο κίνδυνο, γιατί ταρασσόταν ἀπὸ τὴν αἵρεση τῶν Νικολαϊτῶν. Δέν πῆγε ὅμως ἀμέσως σ' αὐτὴν, ἀλλὰ πῆγε πρῶτα σ' ἓναν ἀπόμερο τόπο γιὰ νὰ προσευχηθεῖ καί νὰ σκεφθεῖ γιὰ τὸ νέο ἔργο πού τοῦ ἀνατέθηκε. Πῆγε στὴ νῆσο Πάτμο. Ἡ ψυχὴ του ἦταν γεμάτη ἀδημονία καί φόβο γιὰ τὸ ἔργο πού θὰ ἀνελάμβανε. Ἐκεῖ στὴν νῆσο Πάτμο, ἐκεῖ εἶδε τὸ ὄραμα τῆς Ἀποκάλυψης, πού ἦταν ἀπάντηση στὴν ψυχικὴ του κατάσταση. Καί κατέγραψε τὸ ὄραμα αὐτό καί τὸ ἔστειλε ὡς ἐγκύκλιο ἐπιστολή του στὴς Ἐκκλησίες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, στὴν ἐπισκοπὴ του δηλαδή. Τὸ ἔστειλε σάν πρόδρομο, πρὶν ἀκόμη τὴν ἐπισκεφθεῖ. Ἡ ἐγκύκλιος αὐτὴ ἐπιστολή ἦταν πραγματικά

ἓνας κεραυνὸς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας καί ἰδιαίτερα κατὰ τῶν ὑπουλῶν Νικολαϊτῶν. Αὐτὴ ἡ ἐγκύκλιος ἐπιστολή, εἶναι ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου. Ἡ Ἀποκάλυψη, ὅταν ἔφθασε στὴ Μικρὰ Ἀσία, προκάλεσε βέβαια ἀντιδράσεις. Μετὰ δέ τίς ἀντιδράσεις αὐτές ὁ Ἰωάννης ἦρθε στὴν Ἀσία καί με κέντρο

τὴν Ἐφεσο περιόδευσε ὅλη τὴν ἐπισκοπὴ του.

Ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου, εἶναι μία προφητεία. Εἶναι μία ἀληθινὴ προφητεία. Καί ἡ ἀληθινὴ προφητεία ἔχει αὐτὰ τὰ τρία χαρακτηριστικά:

Πρῶτον, ἀρχίζει ἀπὸ τὸ παρὸν. Εἰσχωρεῖ στὴν καρδιά τοῦ ἄλλου καί τοῦ φανερῶναι τί σκέπτεται καί τί ἐπιθυμεῖ. Δεύτερον, προφητεύει τί θὰ γίνῃ στό ἐγγὺς μέλλον, σέ λίγο δηλαδή καιρὸ. Καί ἔπειτα, τρίτον, ἡ ἀληθινὴ προφητεία προφητεύει γιὰ τὸ ἀπώτατο μέλλον. Αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικά τῆς ἀληθινῆς προφητείας δέν τὰ γνωρίζουν οἱ ψευδοπροφήτες, οἱ ὁποῖοι καί στόν αἰῶνα μας λέγουν καί λέγουν γιὰ θλιβερά γεγονότα σέ μελλοντικούς χρόνους, ἀλλὰ δέν μποροῦν νὰ κάνουν μία διάγνωση, μία ἀκτινογραφία τοῦ παρόντος, ὥστε νὰ δώσουν ἓνα σωστικὸ φάρμακο γι' αὐτό.

Ἡ Θεία Λειτουργία (λ' μέρος)

«Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν...».

Πρόκειται γιὰ τροπάριο ἄγνωστο στήν σημερινή λειτουργική πράξη, γνωστότατο ὅμως ἀπὸ τοῦ ἔτους 624 μ.Χ. στὰ λειτουργικά χειρόγραφα, στίς ἱερατικές διατάξεις καί στούς ἐρμηνευτές πατέρες τῆς θείας λειτουργίας. Τό τροπάριο τοῦτο εὐκόλα θά μπορούσε νά ἐπανενταχθεῖ στήν θεία λειτουργία καί νά ἐξυπηρετήσῃ, τόσον νοηματικά τήν λειτουργική τούτη ἐνότητα, ἀφοῦ ἀποτελεῖ εὐχαριστία γιὰ τήν θεία κοινωνία, ὅσον καί τελετουργικά τόν ἱερέα, στόν ὁποῖο θά δώσει ἄνεση χρόνου, προκειμένου νά ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τήν προσκομιδὴ στήν ἀγία τράπεζα, γιὰ νά ἐκφωνήσῃ τήν τελευταία εὐχαριστία «*Ὁρθοὶ μεταλαβόντες*», νά ἀναγνώσῃ τήν εὐχὴ «*μετά τὸ πάντα μεταλαβεῖν*» «*Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόνηρωπε*», νά διπλώσῃ τὸ εἰλητόν ἢ τὸ ἀντιμίνσιον καί νά τοποθετήσῃ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, ἀφοῦ προηγουμένως τὸ ἀσπασθεῖ. Τό «Πληρωθήτω» μπορεῖ νά ψαλεῖ σέ ἤχο β' ἢ πλ. α'. Τό πλήρες κείμενον ἔχει ὡς ἐξῆς: «*Πληρωθήτω τὸ στόμα* ἡμῶν αἰνέσεως, Κύριε,* ὅπως ἂν ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου,* ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς* τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων.* τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ* ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν* τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα*».

Ἀπόλυσις & ὀπισθάμβωνος εὐχὴ.

Μετά τήν εὐχαριστία πρὸς τόν Θεό διότι ἀξιωθήκαμε νά κοινωνήσωμεν «*τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καί ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων*», ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ τρία αἰτήματα τοῦ «*Ὁρθοὶ μεταλαβόντες*» καί τήν εὐχὴ «*Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόνηρωπε*», εἰσερχόμεθα στό τελευταῖο τμήμα τῆς θείας λειτουργίας, στήν ἀπόλυση καί στήν ὀπισθάμβωνο εὐχὴ «*Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε*».

Ἡ εὐχὴ τούτη ὀνομάζεται ὀπισθάμβωνος διότι σέ παλαιότερες ἐποχές ἀναγιγνωσκόταν ὀπισθεν τοῦ ἁμβωνος, ὁ ὁποῖος εὕρισκόταν στό κέντρο τοῦ ναοῦ. Εἶναι εὐχὴ ἀπολύσεως καί εὐλογίας τοῦ λαοῦ. Ἀποτελεῖ δὲ κατὰ τόν Θεόδωρο Ἀντίδων σφραγίδα καί ἀνακεφαλαίωση ὅλων τῶν αἰτημάτων τῆς θείας λειτουργίας. Νά σημειώσωμε ὅτι τήν εὐχὴ τούτη τῆς λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ἀναγινώσκει ὁ ἱερέας βλέπων κατ' ἀνατολὰς καί ὄχι πρὸς τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ. Τό κείμενό της ἀναφέρεται στόν Θεό Πατέρα καί ὄχι στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

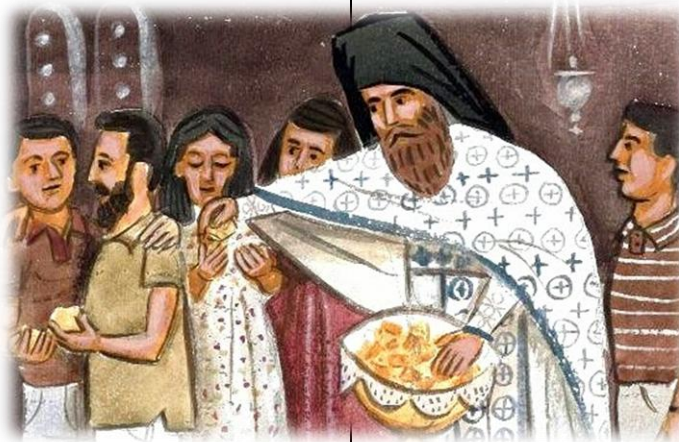
Ἡ ἀπόλυση τῆς λειτουργίας μέχρι νά φθάσῃ στήν

σημερινή τῆς μορφή πέρασε ἀπὸ διάφορες φάσεις. Κατ' ἀρχὰς ὁ λαός ἀπολύετο διὰ τῆς ἀπλῆς προτροπῆς τοῦ ἱερέως «*Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν*». Διὰ τοῦ «*Ἐν εἰρήνῃ Χριστοῦ πορευθῶμεν*» ἀπολύεται ὁ λαός στήν λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. Στήν συνέχεια προσετέθη ἡ ὀπισθάμβωνος εὐχὴ καί τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καί ἕως τοῦ αἰῶνος*». Ἀκολουθῶς ὡς νέα εὐχὴ ἀπολύσεως εἰσήχθη τὸ «*Εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς*», καί τέλος, ἡ σημερινή ἀπόλυσις «*Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν*». Ἡ καταληκτικὴ φράση «*Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν*», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ νεώτερη προσθήκη προῆλθε ἀπὸ τῆς μόνες καί ἀναφέρεται στοὺς παρόντες πατέρες, δηλ. τοὺς μοναχοὺς.

Εὐχὴ ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ. Μετὰ τήν ὀπισθάμβωνο εὐχὴ καί κατὰ τήν ψαλμωδία τοῦ «*Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*», ὁ ἱερέας εἰσέρχεται «*διὰ τῆς ὥραιας πύλης, ἀπέρχεται ἐν τῇ ἀγίᾳ προθέσει καί εὐχεται τήν, ἐν τῷ συστειλαί τὰ ἅγια, εὐχὴν ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ. Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου καί τῶν προφητῶν*». Ἡ εὐχὴ τούτη, καίτοι σήμερα ἐνταγμένη ὀργανικά στό κείμενο τῆς λειτουργίας, ἐν τούτοις ἐκ τῆς ὀνομασίας τῆς φαίνεται ὅτι παλαιότερα διαβαζόταν μετὰ τὸ πέρας τῆς, στό σκευοφυλάκιο (παραπλεύρως τοῦ ἱεροῦ βήματος), ὅπου συστέλλονταν (τακτοποιοῦνταν) τὰ χρησιμοποιηθέντα στήν λειτουργία ἅγια σκεύη.

Ἀντίδωρον.

Στό τέλος τῆς λειτουργίας διανέμεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ ἀντίδωρο. Καί ἡ πράξη αὐτὴ εἶναι πανάρχαια. Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν διανομὴ τῶν εὐλογιῶν στήν ἀρχαία Ἐκκλησία. Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ προσφέρει στήν λειτουργία τὰ δῶρά του. Ἡ Ἐκκλησία τὰ παραλαμβάνει, ἀγιάζει διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτὰ τὰ ὁποῖα θά χρησιμοποιηθοῦν στήν θεία εὐχαριστία ὡς σῶμα καί αἷμα Χριστοῦ, καί στήν συνέχεια ἀντιπροσφέρει στόν λαό ὑπὸ μορφή εὐλογιῶν - ἀντιδώρου τὰ περισσεύματα τῶν προσφερθέντων. Τό ἀντίδωρο δὲν ἀντικαθιστᾷ τήν θεία κοινωνία, παρέχει ὅμως στοὺς πιστοὺς, κατὰ τόν ἅγιο Συμεῶν Θεσσαλονίκης, τόν ἁγιασμό, τόν ὁποῖο δέχθηκε ὡς πρόσφορο χρησιμοποιηθέν στήν ἀκολουθία τῆς προσκομιδῆς. «*Τοῦτο δὲ ἁγιασμοῦ μεταδοτικόν μόνον καί δωρεᾶς θείας πάροχον*». Γι' αὐτὸ καί εἶναι ἀγία συνήθεια νά προσέρχονται νήστες οἱ πιστοὶ στό ἀντίδωρο ἢ ἀκόμη νά κρατοῦν στά σπίτια τους ἀντίδωρο ἀπὸ τήν λειτουργία τῆς Κυριακῆς καί νήστες νά τὸ μεταλαμβάνουν ἐνδιάμεσα τῆς ἐβδομάδος.

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΥΕΙΣ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΥ

2^{ον}. Η Άριθμολογία

Η Άριθμολογία είναι ένα ακόμα σύστημα μαγείας και μαντικής που παρουσιάζεται, πολλές φορές, και μ' ένα ψευδο-επιστημονικό προσώπειο. Σύμφωνα με τους εκπροσώπους του χώρου, εξετάζει τις σχέσεις των αριθμών προς τα φαινόμενα και παρουσιάζεται ως μέσο πρόγνωσης του μέλλοντος των ανθρώπων, ανάλυσης του χαρακτήρα τους, καθορισμού των διαφορών γεγονότων, όπως αυτά προκύπτουν μέσα από την έρμηνεία των αριθμών ως μία μορφή πεπρωμένου.

Σύμφωνα με θεωρητικούς εκπροσώπους του εν λόγω αποκρυφιστικού συστήματος οι διάφορες λέξεις, τό όνομα, ή ημερομηνία και ο τόπος γέννησης εκάστου, συγκροτούν ένα απόκρυφο σύνολο-όδηγό, που καθορίζει και προσδιορίζει την προσωπικότητα, τα γεγονότα της ζωής και τό μέλλον του κάθε ανθρώπου.

Στό χώρο της μαντείας ή Άριθμολογία αυτοπροβάλλεται ως όργανο καθορισμού των ευνοϊκων ήμερων για τις ανθρώπινες δραστηριότητες, των επαγγελματικών πρωτοβουλιών, της επιλογής συζυγών, φίλων, κ.λ.π. Οι θεωρητικοί του χώρου, άρέσκονται να θεωρούν πατέρα της Άριθμολογίας τόν Πυθαγόρα.

Στά άρχαία χρόνια, χρήση της Άριθμολογίας συναντάμε στους αίρετικούς Γνωστικούς, ενώ άργότερα συναντάται στόν Ιουδαϊκό αποκρυφισμό μέ τή λεγόμενη Γεμάτρια (Gematria), που είναι ένα από τά τρία Καββαλιστικά συστήματα του χώρου. Πρόκειται για σύστημα άριθμητικού έσωτερισμού και θεωρείται μέθοδος αποκάλυψης της μυστικής γνώσης και της σοφίας των λέξεων μέσω άριθμών και γραμμάτων του άλφαβήτου.

Στά νεότερα χρόνια διατηρήθηκε ή χρήση της Άριθμολογίας ως μέσο μαντικής πρόγνωσης. Όμως στά πλαίσια του άκρως αντιχριστιανικού κινήματος της «Νέας Έποχής» ή πρακτική θά συνδυαστεί μέ τή σχετική, κατά περίπτωση, αποκρυφιστική νεοποχίτικη όρολογία. Έτσι οι άριθμοί θεωρούνται ότι αντιστοιχούν σε δονήσεις, άποτελούν ενεργειακά μοντέλα, περιγραφή καρμικών γεγονότων κ.ά.

Ίδιαιτέρως, πρέπει να έπισημανθεί και τό γεγονός, ότι όπαδοί του εν λόγω αποκρυφιστικού χώρου δέ διστάζουν να έπικαλούνται χωρία και γεγονότα της Άγίας Γραφής, όπως και τή χρήση διαφόρων άριθμών 6, λ.χ. 3, 7, 12, ύποστηρίζοντας ότι ή εν λόγω μαντική μέθοδος είναι παρούσα στην Άγία Γραφή και αυτό άποτελεί μία άκόμη μαρτυρία για τήν αξιοπιστία της.

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Ίουστίνος ο Φιλόσοφος και Μάρτυς 1 Ίουνίου

Ο άγιος Ίουστίνος γεννήθηκε εκατό περίπου χρόνια μετά τήν γέννηση του Χριστού και μεγάλωσε μέσα σε ένα ειδωλολατρικό περιβάλλον. Όμως τό ανήσυχο πνεύμα του δέν άναπαύοταν στό σκοτάδι και τό ψεύδος της ειδωλολατρίας, αλλά άναζητούσε συνεχώς τό φώς της άλήθειας και τήν άληθινή σοφία. Προσευχόταν στόν άληθινό Θεό, που πίστευε ότι ύπάρχει και τόν παρακαλούσε να τόν άξιώσει να Τόν γνωρίσει. Μέ τήν όξυδέρκεια του μυαλού του και κυρίως μέ τήν άγνότητα και καθαρότητα της καρδιάς του αντιλαμβανόταν ότι τά είδωλα ήταν άψυχα, δέν είχαν ζωή και γι' αυτό δέν μπορούσαν να μεταγγίσουν ζωή και να ίκανοποιήσουν τόν βαθύ πόθο του ανθρώπου, που είναι ή δίψα για ζωή. Δέν ήσαν πρόσωπα, δέν έβλεπαν, δέν άκουαν, δέν μπορούσαν να όμιλήσουν και γι' αυτό δέν μπορούσε να έχει μέ αυτά προσωπική έπικοινωνία. Δέν είχε τήν δυνατότητα να συνομιλήσει μαζί τους, να τούς φανερώσει τήν χαρά του, αλλά και τόν πόνο του και να βρή στήριγμα, παρηγοριά και νόημα ζωής. Γι' αυτό και έψαχνε τόν ζωντανό Θεό, ο όποιος είναι Πρόσωπο και μπορεί, εάν τό θέλη, ο άνθρωπος να έχει μαζί Του προσωπική κοινωνία. Και τελικά Τόν άναγνώρισε στό Πρόσωπο του Χριστού, ο όποιος Του άποκαλύφθηκε μέ τά σημάδια του Σταυρού, μέ τούς «τύπους των ήλων», «κατάστικτος τοίς μώλωπι και πανσθενουργός». Δηλαδή, ταπεινός και πράος, γεμάτος άγάπη και πληγές, αλλά και παντοδύναμος.

Γνωρίζουμε από τήν Άγία Γραφή και από τήν πείρα της Έκκλησίας ότι ο Θεός δέν έγκαταλείπει ποτέ εκείνον που έχει άγαθή προαίρεση και τόν άναζητά μέ πίστη. Αντίθετα, μεταχειρίζεται διαφόρους τρόπους, άνάλογα μέ τά ιδιαίτερα χαρίσματα του καθενός, για να τόν οδηγήσει στόν δρόμο της θεογνωσίας.

Για τόν άγιο Ίουστίνο ο τρόπος αυτός, ήταν ή συνάντηση και γνωριμία του μέ έναν άγιο άσκητή. Αυτή ή γνωριμία, κατά τά έξωτερικά φαινόμενα, έγινε έντελώς τυχαία. Όμως δέν ήταν. Γιατί τίποτε δέν είναι τυχαίο, από όλα εκείνα που συμβαίνουν στην ζωή μας, αλλά έχουν ως αίτία τους τήν πρόνοια και τήν άγάπη του Θεού, ο όποιος εργάζεται τήν σωτηρία μας και προνοεί για τόν καθένα μās ξεχωριστά. Όλα, λοιπόν, όσα συμβαίνουν στην ζωή μας, γίνονται κατ' εύδοκία ή κατά παραχώρηση του Θεού, χωρίς ποτέ να παραβιάζεται ή έλευθερία μας, γιατί ο Θεός σέβεται τήν έλευθερία μās όσο κανένας άλλος. Έπομένως τήν εύθύνη για όλα όσα μās συμβαίνουν τήν έχουμε έμεις, άφου δέν παραβιάζεται τό αυτεξούσιό μας.

Έτσι, λοιπόν, και ο Άγιος στόν όποιο αναφερόμαστε, κατά θεϊκή εύδοκία έγνώρισε τόν όσιο, ο όποιος τόν μύησε στην θεολογία, που είναι ή άληθινή φιλοσοφία, άφου είναι αποκάλυψη του ίδιου του Θεού και όχι άνακάλυψη του ανθρώπου.

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
Μήν Ιούνιος έχων ημέρας 31 'Η ημέρα έχει ώρας 15 και ή νύξ ώρας 9	1 ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. & στο έορτάζον Παρεκκλήσιο Λίμνης Μαραθῶνος	2 μ.Αγιασμός 8.30 π.μ.	'Η ακολουθία του Έσπερινου τελεΐται καθημερινῶς στις 7.00 μ.μ.			6 Έσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ
7 ΚΥΡΙΑΚΗ 'Αγ. Πάντων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		9 'Αγ.Κυρίλλου Έορτή του 'Επισκόπου μας στο Μητροπολιτικό Ναό		11 Εικόνας Παναγίας «'Αξιον ἔστι» Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		13 Παρεκκλ. 'Αγ. 'Αναργύρων Λ.Νυμφῶν Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Έσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ
14 ΚΥΡΙΑΚΗ 'Αγιορειτῶν Πατέρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως τελεΐται κάθε Τρίτη Στις 9,16 'Ιουνίου ἀπὸ τῆς 6 μ.μ. & Στις 2, 23 'Ιουνίου ἀπὸ τῆς 10. π.μ.		17 ΠΡΟΒΟΛΗ «'Αφιέρωμα στον 'Αγιο Γέροντα Παΐσιο» Μέρος Δ' 7.30 μ.μ			20 Έσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ
21 ΚΥΡΙΑΚΗ Νεομαρτύρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			24 Γεννέσιον Προδρόμου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.			26 Έσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ.
28 ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. **** ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 8.30 μ.μ. 01.00 π.μ.	29 'Αγ. 'Αποστόλων Πέτρου & Παύλου	30 Σύναξη 'Αγίων 12 'Αποστόλων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Έσπερινός 'Αγ. 'Αναργύρων 7.00 μ.μ. Παρεκκλήσιο Λόφου Νυμφῶν				

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. 'Αγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, 'Αγ. Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

'Ετος 4^ο Τεύχος 41^ο - 'Ιούνιος 2015